

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24 czerwca 2015 r. odmówił Gminie A. umorzenia należności z tytułu składek, wynikających z decyzji ZUS I Oddział w Ł. z dnia 24 grudnia 2014 r. nr (...) przenoszącej odpowiedzialność za zobowiązania zmarłego w dniu 3 grudnia 2011 r. A. M.,

a) na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2001 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 79.558,40 zł, w tym z tytułu: składek – 43.190,00 zł, odsetek – 35.820,00 zł, kosztów upomnienia – 548,40 zł,

b) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2001 r. do lipca 2004 r., grudzień 2004 r., styczeń 2005 r., od kwietnia 2005 r. do listopada 2006 r., od stycznia do sierpnia 2007 r., od października 2007 r. do kwietnia 2008 r., od czerwca do lipca 2008 r., od września do listopada 2008 r., od stycznia do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 22.153,50 zł, w tym z tytułu: składek – 12.124,90 zł, odsetek za zwłokę – 9.559,00 zł, kosztów upomnienia - 469,60 zł;

c) na Fundusz Pracy od sierpnia 2001 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 6.389,31 zł, w tym z tytułu: składek – 3.222,91 zł, odsetek za zwłokę – 2.618,00 zł, kosztów upomnienia – 548,40 zł.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że decyzją z dnia 24 grudnia 2014 r. ZUS I Oddział w Ł. przeniósł na Gminę A., jako spadkobiercę po zmarłym w dniu 3 grudnia 2011 r., A. M. odpowiedzialność za należności zmarłego z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2001 r. do czerwca 2010 r., od sierpnia do października 2010 r., od lutego do marca 2011 r., od lipca do października 2011 r., ubezpieczenie zdrowotne za okres sierpnia 2001 r. do lipca 2004 r., od grudnia 2004 r. do stycznia 2005 r., od kwietnia 2005 r. do listopada 2006 r., od stycznia do sierpnia 2007 r., od października 2007 r. do kwietnia 2008 r., od czerwca do lipca 2008 r., od września do listopada 2008 r., od stycznia 2009 r. do września 2011 r. oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od sierpnia 2001 r. do czerwca 2010 r., od sierpnia do października 2010 r., od lutego do marca 2011 r., od lipca do października 2011 r.

Gmina A. wnioskiem z dnia 24 czerwca 2015 r. wystąpiła o umorzenie należności z tytułu składek na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Decyzją z dnia 19 października 2015 r. określono warunki umorzenia, którym była spłata należności niepodlegających umorzeniu w terminie 12 miesięcy od uprawomocnienia się decyzji wraz z naliczonymi odsetkami. Decyzja została zwrócona do organu rentowego z adnotacją „nie podjęto w terminie” i została uznana za doręczoną w trybie zastępczym w dniu 7 listopada 2015 r. Decyzja uprawomocniła się w dniu 8 grudnia 2015 r. z dniem 8 grudnia 2016 r. upłynął 12-miesięczny termin na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu liczony od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia.

/decyzja – k. 40 – 42 akt ZUS/

Odwołanie od w/w decyzji w dniu 21 lutego 2017 r. złożyła Gmina A. i zaskarżonej decyzji zarzuciła naruszenie prawa materialnego i przepisów postępowania, w tym art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez pominięcie faktu, że roszczenie wobec Gminy A. z tytułu zaległych składek ubezpieczenia społecznego, zdrowotnego i na Fundusz Pracy, do których doprowadził zmarły A. M., uległo przedawnieniu. W konsekwencji Gmina A. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji i oddalenie roszczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w Ł. z tytułu zaległych składek A. M. bądź uchylenie decyzji i przekazanie sprawy ZUS-owi do ponownego rozpoznania.

/odwołanie – k. 2 – 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie.

/odpowiedź na odwołanie – k. 4 – 5/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

A. M. prowadził działalność gospodarczą do dnia 3 grudnia 2011 r.

/bezsporne/

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podjął w stosunku do A. M.:

- działania egzekucyjne: doręczenie dłużnikowi upomnień przedegzekucyjnych: dnia 1 lutego 2006 r. – obejmujące zaległość za okres od sierpnia 2001 r. do listopada 2005 r., dnia 19 lutego 2008 r. – obejmujące zaległość za okres od stycznia 2007 r. do grudnia 2007 r., dnia 30 czerwca 2009 r. – obejmujące zaległość za okres od grudnia 2005 r. do czerwca 2009 r.

Po doręczeniu upomnień przedegzekucyjnych skierowano zadłużenie do dochodzenia przez Urząd Skarbowy Ł..

- hipoteka przymusowa na nieruchomości gruntowej: na podstawie tytułów wykonawczych z dnia 27 lipca 2007 r. na zaległości za okres od sierpnia 2001 r. do czerwca 2007 r. na wniosek ZUS II Oddział w Ł. dokonano wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości gruntowej - zawiadomienie Sądu Rejonowego w Łodzi z dnia 10 kwietnia 2008 r. o wpisie hipotek przymusowych zgodnie z wnioskami z dnia 30 lipca 2007 r.

- za okres od lipca 2009 r. do października 2011 r. w stosunku do zmarłego A. M. nie było prowadzone postępowanie egzekucyjne.

/pismo – k. 16, k. 37 akt ZUS, dokumentacja wysłana do ubezpieczonego – k. 17/

A. M. zmarł w dniu 3 grudnia 2011 r.

/bezsporne/

Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w sprawie VIII Ns 189/12 stwierdził, że spadek po zmarłym A. M. na podstawie ustawy z dobrodziejstwem inwentarza nabyła Gmina A. w całości.

/bezsporne/

Z przeprowadzonego spisu inwentarza wynika, że stan czynny spadku po zmarłym A. M. wynosi: 198.000,00 zł, stan bierny spadku wynosi: 500.266,45 zł.

/protokół spisu inwentarza – k. 17/

Decyzją z dnia 24 grudnia 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wskazał, że Gmina A. jako spadkobierca ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spadkodawcy – zmarłego w dniu 3 grudnia 2011 r. A. M. ostatnio stale zamieszkałego w A. przy ul. (...), z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 175.497,23 zł.

/decyzja – k. 9 – 11 akt ZUS/

W dniu 11 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wystawił upomnienia przedegzekucyjne na Urząd Gminy w A. po zmarłym A. M. za okres:

-na FUS: od sierpnia 2001 r. do czerwca 2010 r., od sierpnia do października 2010 r., od lutego do marca oraz od lipca do listopada 2011 r.,

-na FUZ: od sierpnia 2001 r. do lipca 2004 r., od grudnia 2004 r. do stycznia 2005 r., od kwietnia 2005 r. do listopada 2006 r., styczeń 2007 r., sierpień 2007 r., od października 2007 r. do kwietnia 2008 r., od czerwca do lipca 2008 r., od września 2008 r. do listopada 2008 r., od stycznia 2009 r. do września 2011 r.,

- na (...): od sierpnia 2001 r. do czerwca 2010 r., od sierpnia do października 2010 r., od lutego do marca 2011 r., od lipca do października 2011 r.

Upomnienia zostały odebrane w dniu 17 czerwca 2015 r.

/pismo – k. 36 akt ZUS, pismo – k. 16/

Wnioskiem z dnia 29 czerwca 2015 r. na podstawie ustawy z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 2012 r., poz. 1551) Gmina A. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. z prośbą o umorzenie całości nieopłaconych należności składkowych na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe, na ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych orzeczonych decyzją (...) nr (...) -WN z dnia 24 grudnia 2014 r.

/wniosek – k. 1 – 2 akt ZUS/

Decyzją z dnia 19 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. określił, iż według stanu na dzień złożenia wniosku tj. na dzień 29 czerwca 2015 r. umorzeniu podlegają należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne za okres od sierpnia 2001 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 79.558,40 zł, w tym z tytułu: składek – 43.190,00 zł, odsetek – 35.820,00 zł, kosztów upomnienia – 548,40 zł,

b) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od sierpnia 2001 r. do lipca 2004 r., grudzień 2004 r., styczeń 2005 r., od kwietnia 2005 r. do listopada 2006 r., od stycznia do sierpnia 2007 r., od października 2007 r. do kwietnia 2008 r., od czerwca do lipca 2008 r., od września do listopada 2008 r., od stycznia do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 22.153,50 zł, w tym z tytułu: składek – 12.124,90 zł, odsetek za zwłokę – 9.559,00 zł, kosztów upomnienia - 469,60 zł;

c) na Fundusz Pracy od sierpnia 2001 r. do lutego 2009 r. w łącznej kwocie 6.389,31 zł, w tym z tytułu: składek – 3.222,91 zł, odsetek za zwłokę – 2.618,00 zł, kosztów upomnienia – 548,40 zł.

Ponadto organ rentowy określił, że warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności nie podlegających umorzeniu. Wskazano, że należności z tytułu składek za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie.

/decyzja – k. 18 – 20 akt ZUS, załącznik – k. 22 akt ZUS/

Decyzja z dnia 19 października 2015 r. została zwrócona do ZUS z adnotacją „nie podjęto w terminie” i została uznana za doręczoną w trybie zastępczym, na podstawie art. 39 – 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego, w dniu 7 listopada 2015 r. doręczona ubezpieczonemu Z. M. w dniu 25 lutego 2013 r.

/zwrotne potwierdzenie odbioru – k. 24 – 25 akt ZUS/

Gmina A. nie odwołała się od decyzji z dnia 19 października 2015 r.

/bezsporne/

Z dniem 8 grudnia 2016 r. upłynął 12 miesięczny termin na uregulowanie należności niepodlegających umorzeniu liczony od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia z tytułu składek.

/bezsporne/

Wnioskodawca według stanu na dzień 8 grudnia 2016 r. nie opłacił należności niepodlegających umorzeniu.

/bezsporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 16 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 24 czerwca 2015 r. odmówił Gminie A. umorzenia należności z tytułu składek, wynikających z decyzji ZUS I Oddział w Ł. z dnia 24 grudnia 2014 r. nr (...) przenoszącej odpowiedzialność za zobowiązania zmarłego w dniu 3 grudnia 2011 r. A. M..

/decyzja – k. 40 – 42 akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie, a mianowicie o powołane wyżej dokumenty znajdujące się w aktach sprawy oraz w załączonych aktach organu rentowego. Przedmiotowe dokumenty nie były kwestionowane w toku postępowania przez żadną ze stron i pozwalają, zdaniem Sądu Okręgowego, na wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie i jako takie podlega oddaleniu.

Na wstępie rozważań należy rozważyć zarzut przedawnienia należności z tytułu składek podniesiony przez pełnomocnika skarżącej Gminy A..

Zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6. Pamiętać należy jednak, że termin przedawnienia należności z tytułu składek od momentu wejścia w życie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych ulegał zmianom. W okresie od 1 stycznia 1999 r. do 31 grudnia 2002 r. termin przedawnienia należności wynosił 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się one wymagalne, następnie w okresie od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2011 r. termin ten wynosił 10 lat.

Zmiana, która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2003 roku (Dz.U.2002, nr 241, poz. 2074) przewidywała 10 - letni termin przedawnienia z tytułu składek, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-5 d.

W aktualnym brzmieniu ustawy w ustępie 5b znajduje się zapis, że bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Najwyższego, zgodnie z którym zmiana art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.), dokonana ustawą z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy

o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 241, poz. 2074 ze zm.), ustanawiająca dziesięcioletni okres przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, która weszła w życie w dniu 1 stycznia 2003 r., nie ma zastosowania do należności przedawnionych przed tym dniem (wyrok z dnia 5 kwietnia 2005 roku, sygn. akt I UK 232/04, publ. OSNP 2006/2-2/26). Podobnie Sąd Najwyższy wypowiedział się w uchwale z dnia 2 lipca 2008 roku (sygn. akt II UZP 5/08), wskazując że dziesięcioletni okres przedawnienia przewidziany w art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jednolity tekst: Dz.U. z 2007 r., nr 11, poz. 74 ze zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 241, poz. 2074), znajduje zastosowanie do należności z tytułu składek, które stały się wymagalne przed dniem 1 stycznia 2003 r., jeżeli do tej daty nie uległy przedawnieniu według przepisów dotychczasowych.

Roszczenia ZUS względem wnioskodawcy z tytułu zaległych składek nie uległy przedawnieniu.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone przez Urząd Skarbowy Ł. odnośnie składek zmarłego A. M. na:

- FUS:

* zaległości za okres od sierpnia 2001 r. do listopada 2005 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia nastąpiło od 1 lutego 2006 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu),

* zaległości za okres stycznia do grudnia 2007 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia nastąpiło od 19 lutego 2008 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu),

* zaległości za okres od grudnia 2005 r. do grudnia 2006 r., od stycznia 2008 r. do czerwca 2009 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia od 30 czerwca 2009 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu),

-FUZ

* zaległości za okres od sierpnia 2001 r. do lipca 2004 r., od grudnia 2004 r. do stycznia 2005 r., od kwietnia 2005 r. do listopada 2005 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia nastąpiło od 1 lutego 2006 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu)

* zaległości za okres od stycznia do sierpnia i od października do grudnia 2007 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia od 19 lutego 2008 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu),

* zaległości za okres od grudnia 2005 r. do listopada 2006 r., od stycznia do kwietnia 2008 r., czerwiec, lipiec 2008 r., od września 2008 r. do czerwca 2009 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia od 30 czerwca 2009 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu),

- (...)

* zaległości za okres od sierpnia 2001 r. do listopada 2005 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia nastąpiło od 1 lutego 2006 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu),

* zaległości za okres od stycznia do grudnia 2007 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia nastąpiło od 19 lutego 2008 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu),

* zaległości za okres od grudnia 2005 r. do czerwca 2009 r. - zawieszenie biegu terminu przedawnienia nastąpiło od 30 czerwca 2009 r. (doręczenie upomnień przedegzekucyjnych) do 3 grudnia 2011 r. (do zgonu).

Zawieszenie biegu terminu przedawniania ma ten skutek, że po ustaniu okoliczności powodującej jego zawieszenie, termin ten biegnie dalej z uwzględnieniem okresu sprzed zawieszenia.

Na podstawie tytułów wykonawczych z 27 lipca 2007 r. dokonano wpisu hipoteki przymusowej na nieruchomości gruntowej na zaległości z tytułu składek za okres od sierpnia 2001 r. do czerwca 2007 r. - zawiadomienie Sądu Rejonowego w Łodzi z dnia 10 kwietnia 2008 r. o wpisie hipotek przymusowych zgodnie z wnioskami z dnia 30 lipca 2007 r.

Należy wskazać, że nie ulegają przedawnieniu należności z tytułu składek zabezpieczonych hipoteką.

Za okres od lipca 2009 r. do października 2011 r. w stosunku do zmarłego A. M. na było prowadzone postępowanie egzekucyjne.

Następnie decyzją z dnia 24 grudnia 2014 r. organ rentowy wskazał, że Gmina A. jako spadkobierca ponosi odpowiedzialność za zobowiązania spadkodawcy A. M., z tytułu nieopłaconych składek w łącznej kwocie 175.497,23 zł.

Zaś w dniu 11 czerwca 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych wystawił upomnienia przedegzekucyjne na Urząd Gminy w A. po zmarłym A. M. za okres:

-na FUS: od sierpnia 2001 r. do czerwca 2010 r., od sierpnia do października 2010 r., od lutego do marca oraz od lipca do listopada 2011 r.,

-na FUZ: od sierpnia 2001 r. do lipca 2004 r., od grudnia 2004 r. do stycznia 2005 r., od kwietnia 2005 r. do listopada 2006 r., styczeń 2007 r., sierpień 2007 r., od października 2007 r. do kwietnia 2008 r., od czerwca do lipca 2008 r., od września 2008 r. do listopada 2008 r., od stycznia 2009 r. do września 2011 r.,

- na (...): od sierpnia 2001 r. do czerwca 2010 r., od sierpnia do października 2010 r., od lutego do marca 2011 r., od lipca do października 2011 r.

Upomnienia zostały odebrane w dniu 17 czerwca 2015 r.

A zatem mając na względzie działania podjęte przez organ rentowy w celu przerwania biegu przedawnienia należności z tytułu składek oraz w/w przepisy regulujące okresy przedawnienia, należności te nie uległy przedawnieniu. Wszystkie składki pozostają zatem nadal wymagalne.

W dniu 15 stycznia 2013 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. 2012 poz. 1551). Ustawa ta – zwana dalej ustawą abolicyjną - przewiduje możliwość umorzenia składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy oraz odsetek za zwłokę i pozostałych powstałych kosztów (w tym kosztów egzekucyjnych), dla wszystkich osób prowadzących pozarolniczą działalność, które w okresie od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku podlegały obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu oraz wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności i nie opłaciły należnych z tego tytułu składek.

Zgodnie z treścią art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 roku obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku do dnia 28 lutego 2009 roku oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

W ustępie 2 art. 1 ustawy abolicyjnej przewidziano, że w przypadku osób prowadzących pozarolniczą działalność, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy wymienionej w ust. 1, wniosek o umorzenie składa płatnik składek. Natomiast w ustępie 3 art. 1 ustawy abolicyjnej postanowiono, że w przypadku, gdy płatnik, o którym mowa w ust. 2, zakończył prowadzenie pozarolniczej działalności, wniosek o umorzenie składa osoba, o której mowa w ust. 1.

Zgodnie zaś z dyspozycją ust. 6 art. 1 ustawy abolicyjnej umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych

od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Zgodnie z uregulowaniem art. 1 ust. 8 powołanej ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych.

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1, niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego (ust. 10 ustawy abolicyjnej).

Zgodnie zaś z treścią ust. 11 przywołanej ustawy należności, które nie podlegają umorzeniu, należy uregulować - opłacić w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji o umorzeniu należności.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję o odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12 (ust. 13 ustawy abolicyjnej).

Gmina A. wystąpiła z wnioskiem do organu rentowego o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek w związku z podleganiem ubezpieczeniu przez A. M. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie analizowanej ustawy abolicyjnej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych rozpoznając powyższy wniosek wydał zaś decyzję określającą warunki umorzenia, kwotę należności podlegających umorzeniu i okres, za który nieopłacone składki będą mu podlegały, od której to decyzji Gmina A. nie złożyła odwołania, a następnie w toku postępowania sądowego cofnął odwołanie.

W niniejszej sprawie spór polegał na ustaleniu, czy organ rentowy decyzją kończącą postępowanie w przedmiocie złożonego wniosku prawidłowo odmówił wnioskodawcy umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy oraz Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Z ustalonych okoliczności faktycznych wynika, że ubezpieczony nie uregulował należności niepodlegających umorzeniu w wyznaczonym terminie, czego w toku postępowania nie zakwestionował.

W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontradyktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996 roku, iż nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z dnia 17 grudnia 1996 roku, I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Tymczasem wnioskodawca nie wykazał w niniejszym postępowaniu za pomocą

dostępnych środków dowodowych, że spełnił w wyznaczonym terminie warunki umorzenia określone w ustawie z dnia 9 listopada 2012 roku o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Tym samym, w ocenie Sądu brak było podstaw do zastosowania w stosunku do ubezpieczonego przepisów cytowanej powyżej ustawy abolicyjnej.

W tym stanie rzeczy odwołanie wnioskodawcy jako niezasadne podlegało oddaleniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł w sentencji orzeczenia na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

K.K.-W.